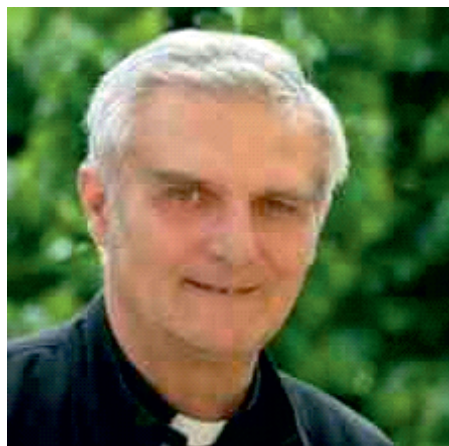

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

**„ Te vagy, Uram én reményem,
ne hagyj soha szégyent érnem.”**

Egri József Pál idén ünnepli pappá szentelésének negyvenedik jubileumát.

A jelenleg Sellyén szolgáló plébános 1950. május 2-án született Felsőszentmártonban. Az ottani templomban kora gyermekkorától ministrált. A papi hivatás felé vezető út első mozzanatát az jelentette számára, amikor 1956-ban Zágoráczy István Felsőszentmártonban újmisézett; már ekkor eltervezte, hogy szeretné követni őt.

1964 és 1968 között a győri bencés gimnáziumban tanult, itt szerezte meg az érettségét. A győri bencés éveket két év katonaság követte, majd 1970-ben Győrben kezdte meg teológiai tanulmányait. 1975. június 22-én szentelték pappá Pécsen.

Káplánként Ozorán, Egerágon, Tamásiban és Mágocson szolgált, 1979 és 2012 között Vajszló plébánosa volt. 1996-tól 2013-ig szigetvári kerületi esperesként is tevékenykedett, jelenleg (2012. augusztus 1-je óta) Sellyén plébános.

Pappá szentelésének jelmondatát a IV. században keletkezett Te Deum hálaadó énekből, az őskeresztény lelkeség egyik legjelentősebb alkotásából választotta: „Te vagy Uram én reményem, ne hagyj soha szégyent érnem.”

Hivatásában vezet egy további gondolat is, Harsányi Lajos, a 20. század első felében élt pap-költő Jó ember című versének egy részlete:

„Nem feltaláló s lángész az, akit
a gyötrött népek várnak.
(Légy jó!) Jó emberekre van
szüksége a világnak!”

Híreink „Pécsi Egyházmegye” forrásmegjelöléssel szabadon felhasználhatók.

Egri József atyát talán már Siklóson sem kell bemutatni, hiszen több ízben találkozhattunk vele az utóbbi években.

Egri atya gyermekkoromtól 2012-ig volt szülőfalum plébánosa. Neki köszönhetem, hogy középiskolai tanulmányaimat Győrben a Bencés Gimnáziumban végezhettem. A papi hivatásom pislákoló lángja felett Ő állt őrt. Emberségből, türelemből, jóindulatból, rugalmasságból, nyitottságból, gyermeki ráhagyatkozásból nagyon sok leckét kaptam. Köszönet érte!!!

ISTEN ÉLTESSE ÉS SEGÍTSE A JUBILÁNS PLÉBÁNOS URAT.

Dohány Zoltán plébános

„Az ajtó be van csukva, de nincs bezárva.”

Ezt az érdekes mondatot valamikor a 90-es évek közepén mondta az egyik szeminarista/papnövendék társamnak Főpásztor, amikor az illető növendék jelezte, hogy ki akar lépni az egyházmegye papnövendékei közül. A volt papnövendék ma már négy gyermek apja és vezető beosztású ember.

A 2000-es évek közepén, amikor előjáró voltam a pécsi papnevelésben, egyik növendékünk távozásakor magam is elmondtam ezt a mondatot. Úgy három évvel ezelőtt növendékünk lenyomta ennek az ajtónak a kilincset. Visszatérése után fél évvel összefutottunk a pécsi püspökségen. Ha hiszik, ha nem, ezt a mondatot köszönte meg nekem kispapunk, mondván, ez adott neki erőt, bátorságot a visszatéréshez. Ezt a szeminaristát Dr. Udvardy György pécsi megyéspüspök úr az idei évben diákonussá szentelte, és további tanulmányok végzésére Rómába küldte.

Istennek legyen érte hála!

Talán elmondhatjuk, hogy vannak az életben jól sikerült mondatok, amelyek lassan ugyan, de meghozzák gyümölcsüket, amelyek a maguk egyszerűségében is képesek erőt, szeretetet adni.

Ahogy látjuk, tényleg vannak!

Szent Jakab apostol levelének 3. fejezetében így tanít a beszédről, a nyelvről:

1Testvéreim, ne akarjatok annyian tanítók lenni, hisz tudjátok, hogy ránk annál súlyosabb ítélet vár. 2Mert sokban vétünk mindnyájan. Ha valaki nyelvvel nem vétkezik, az tökéletes férfi, az képes egész testét is megfékezni. 3Ha ugyanis a lovak szájába zablát teszünk, hogy engedelmessékedjenek, akkor egész testüket irányíthatjuk. 4Lám, a hajókat is, bármilyen nagyok, bármilyen erős szelek hajtják is őket, a kis kormány oda irányítja, ahova a kormányos akarja. 5Ugyanígy parányi testrészt a nyelv is, mégis nagy dolgokat vallhat magáénak. Nézd, milyen kicsi a tűz, és milyen nagy erőt felgyújt! 6A nyelv is tűz, a gonosz világ. A nyelv az a tagunk, amely egész testünket beszennyezi, lángba borítja változékony életünket, maga meg a pokoltól fogott tüzet. 7Mert az összes vadak, madarak, csúszómászók és tengeri állatok természetét meg lehet szelídíteni, s meg is szelídíti az emberi természet, 8de a nyelvet senki emberfia nem képes megszelídíteni: az nyugtalan gonosz, tele van halálos méreggel. 9Veale áldjuk az Urat és az Atyát, és vele átkozzuk az embereket, akik az Isten hasonlóságára vannak teremtve. 10Ugyanabból a szájából áldás és átok jön. Testvéreim, ennek nem volna szabad így lennie! 11Vajon a forrás esetében ugyanabból a nyílásból édes víz is fakad meg keserű is? 12Testvéreim, teremhet fügefán olajbogyó vagy szőlőn füge? Nem törhet elő sós forrásból édes víz.

Legyen áldás a mi beszédünk, mondjunk egyre több olyan mondatot, ami a másikat/mások számára öröm, az erőnek és a lendületnek, valamint lelkesedésnek a forrása. Ha lehet, kezdjük el már ma ezen éltető mondatok megfogalmazását. Mondjunk ilyet mindenkinek, és soha ne mérlegeljünk aszerint, hogy ki az, aki- szerintünk-megérdemli.

Dohány Zoltán
plébános

Az én csodám!

Milyen könnyű azt mondani, hogy ne félj, hogy bízz, remélj, s milyen nehéz megfogadni azt, ha a gondok sodrása elragad. Pedig tudni kell elfogadni, hogy nehéz lecke az élet, s mégis oly sok csoda beleférhet az ima segítségével. Szeretném, ha az én csodámat is megismernék:

Tavaly októberben derült ki, hogy jobb lábamon térd és boka között rosszindulatú daganat nő. Az orvos a Pécsi Honvéd Kórházban drasztikus gyógymódot ajánlott, mégpedig, hogy térd felett le kell vágni a lábam. A lélegzetem elállt, csak annyit tudtam kinyögni: ezt nem szeretném. A másik gyógymód, hogy kioperálják a daganatot, de ha elvág egy-két idegszálat, lebénul a lábam és akkor nincs mentség.

Mondtam az orvosnak: legyen akkor a daganat kiműtése, majd megjegyeztem: úgy érzem velem csoda fog történni. Elmosolyodott és azt mondta: előfordulhat. Ez év január 9-re voltam előjegyezve, előtte nap mentem a kórházba. Az imacsoport tagja vagyok. Társaim és legjobb barátnőm is teljesen oda voltak, hogy mi lesz? Megkértem mindenkit, hogy egy imát mondjanak el értem. Az első csoda az volt, hogy olyan nyugodt voltam, mintha kirándulni mentem volna. Nem féltem, nem idegeskedtem, teljesen a jó Istenre bíztam magam. A műtét előtt az előkészületben volt tíz percem, amit imádkozásra fordítottam. Felajánlottam az egész kórházi ottlétem, a műtétem és minden, ami vele jár: a tisztítóútzben szenvedőkért és a békéért. Volt időm imádkozni az orvosokért és az asszisztenciáért, a barátnőmért és az imacsoport tagjaiért, köszönetet mondtam a jó Istennek.

A második csoda: a műtét után és azóta sem-egy picit sem- fáj a lábam, nem kellett egyetlen szem fájdalomcsillapítót sem kérnem. A jó Isten ennyi jó ember imáját meghallgatva, átvállalta az én fájdalmamat. Lassan javult, gyógyult a lábam. Egy hónapja el kellett mennem MR vizsgálatra. Az eredménnyel a kezemben szorongva álltam az orvos előtt. Megnézte, sőt tanulmányozta a felvételt, majd mosolyogva kezet fogott velem és azt mondta: nagyon jól sikerült a műtét, sikeresen eltávolítottuk a daganatot. Év végén jöjjön egy ellenőrzésre. Elfutotta szememet a könny, és azt mondtam az orvosnak: legelőször hálát adok a jó Istennek, másodsor Önnek doktor úr, mert az Ön kezét a jó Isten vezette. Ez volt harmadik csoda. Nem győzők hálát adni a jó Istennek, hogy katolikus családba születtem és úgy is nevelkedtem. Hála és köszönet a barátnőmnek és az Imacsoportnak, az ismerősöknek. Boldog vagyok, hogy ennyi jó embert megismertem.

Köszönöm.
Magyar Józsefné

Védtelenek

**Rossz tán a szemem, milyen hályog telepedett rá,
vakság - sötétség, bennem félelem lesz most úrrá?
A világ miben én hiszek, Istentől származik.
Így élek, ezt tanították, most a gonosz rajzik.**

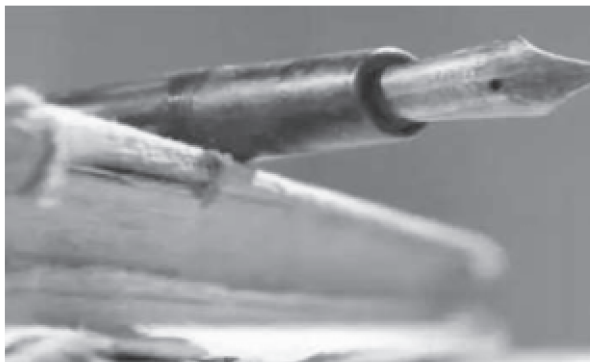
**Teremtőm váltig bízom, főnről mindent látsz,
jóságos vagy, nem lehet, hogy Te emberfiát bánts.
Kétség kínoz, lelkem gyötri, eltompítja agyam,
harcot vívok bensőmben, bűnösnek érzem magam.**

**Jézus tomboló vihárt lecsendesített, elült
apostolok arcán a rémület a bárkán enyhült.
Ő megtehetette, mert Megváltója minden rossznak,
most mennyből kellene figyelmeztetés e kornak!**

**Ámokfutás szivárgó terror mily örült rombol?
Halálsikoly kín sírám fájdalom ez lesz újból?
Ne büntesd az ártatlant, az állapotos anyukát!
Általad kaptuk meg a csodát, az Isten Bárányát.**

**Merengem Uram, mit tehetünk, mi vár még reánk?
Háború földrengés vízözön mert sok a hibánk?
Végünk? Szemlesütve kérlek légy könyörületes!
A védtelenek is bűnhődnek, nem csak a vétkes?**

Varga Ferenc

Augusztusi programjaink

Augusztus 1. Szombat	16 óra Szentmise a fatimai Szűzanya tiszteletére.
Augusztus 2. Vasárnap	16 óra Szentmise Kisharsányban. 16 óra 30 perc Rózsafüzér titokcsere és szentségimádás.
Augusztus 6. Csütörtök	6 óra Szentmise az Oltáriszentség tiszteletére.
Augusztus 7. Péntek	18 óra Szentmise a rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért.
Augusztus 9. Vasárnap	16 óra Gyerekmise
Augusztus 13. Csütörtök	18 óra 45 perc Filmklub a plébánián.
Augusztus 15. Péntek	Nagyboldogasszony Ünnepe, Szűz Mária Mennybevétele, Parancsolt Ünnepe 8 óra 30 perc Ünnepi Szentmise a templomban. 18 óra Ünnepi szentmise a Várkapolnában.
Augusztus 16. Vasárnap	15 óra Szentmise Nagytótfaluban.
Augusztus 20. Csütörtök	Szent István Király, Magyarország Fővédőszentje, Főünnep 8 óra 30 perc Ünnepi szentmise Siklóson. 11 óra 30 perckor Ünnepi szentmise Nagyharsányban. Ezen a napon, este nem lesz szentmise!!!
Augusztus 27. Csütörtök	18 óra 45 perc Filmklub a plébánián.
Augusztus 29. Szombat	10 órától 12 óráig Nikodémus óra a templomban. Vendégünk: Porpáczy Attila görcsönyi plébános úr 15 óra 30 perctől Imaóra a templomban.
Augusztus 30. Vasárnap	16 óra Szentmise Kistapolcán.

A Péterfillér gyűjtés eredménye - 2015 júliusában- 15.000 Ft. lett.

Isten fizesse meg az adakozók nagylelkűségét!

Dohány Zoltán
plébános

2015 Augusztusi imaszándékok**Egyetemes: ÖNKÉNTESEK**

Hogy az önkéntesek nagylelkűen adják magukat a szükségét szenvedők szolgálatára. A világ számos országában nagy szolgálatokat tesznek az önkéntesek a társadalomnak. Önkéntesnek azokat nevezzük, akik különböző szolgálatokban, fizetség nélkül szentelik magukat a rászorulóknak segítségére. Nehéz ugyan felbecsülni ezeknek az önkénteseknek a számát, de egyes becslések szerint 140 millió ember is él a földkerekségen, akik ilyen önzetlen szolgálattal töltik életüket.

Evangelizációs: A TÁRSADALOM PEREMÉN ÉLŐK

Hogy önmagunkból kilépve tanuljunk meg odaállni azok mellé, akik az emberi élet és társadalom peremén élnek.